

T Y G O D N I K ZJEDNOCZENIE

ORGAN ZJEDNOCZENIA MIESZCZAŃSKIEGO W KRAKOWIE

Rok II.

Kraków, dnia 15 kwietnia 1930.

Nr. 13.

<p>Prenumerata wynosi:</p> <p>rocznie Zł. 10.— półrocznie „ 5-20 kwartalnie „ 2-60 miesięcznie „ 1.—</p>	<p>Adres Redakcji i Administracji: Kraków, ul. św. Marka 1. 8. Telefon 576.</p>	<p>Cena pojed. egzemplarza 25 groszy.</p>
---	--	---

Z działalności krakowskiej Izby Rzemieślniczej.

W dniu 31 marca b. r. odbyło się Zebranie Izby Rzemieślniczej w Krakowie, na którym złożono sprawozdanie za czas od utworzenia Izby.

Izba ukonstytuowała się przed niespełną 5 miesiącami, t. j. 10 listopada ub. r., a czynności swoich nie mogła podjąć odrazu, albowiem nie miała odpowiedniego lokalu na urządzenie biur, to też pierwszą czynnością Izby było wyszukanie odpowiedniego pomieszczenia.

Znane stosunki mieszkaniowe, a zarazem chęć zaoszczędzenia Izbie niepowetowanego wydatku na odstępną lokalu, odwlekło załatwienie sprawy z dnia na dzień, aż dopiero dzięki inicjatywie Prezydenta Izby p. Jana Wolnego i jego osobistym wysiłkom oraz trudom rozpoczęto w grudniu pertraktacje o kupną realności przy ul. św. Anny 1. 9. na cele Izby, które zostały pomyślnie do skutku doprowadzone — albowiem w dniu 3 stycznia b. r. przystąpiono do spisania kontraktu kupna tej realności bardzo korzystnie położonej, za przystępną cenę kupna, tembardziej, że objęto dość zasobny i wartościowy inwentarz, oraz wolny lokal na biura Izby, składający się z 5 ubikacyj, oraz dużej sali.

Już zatem na wstępie swej działalności Izba może się poszczycić dużym sukcesem, skoro potrafiła w ciągu niepełnych 2 miesięcy doprowadzić do kupna realności, zdobywając w ten sposób trwałą podwalinę swego istnienia. Żadna z nowopowstałych Izb Rzemieślniczych na terenie Rzeczypospolitej doprowadzić do tego nie zdołała.

Naturalnie przystąpiono do przeprowadzenia odpowiednich adaptacyj i dopiero 18 stycznia b. r. objęła Izba pierwsze 2 ubikacje nowego lokalu na biura Izby i wtedy dopiero można było przystąpić do skompletowania personelu biurowego. Renowację lokalu na biuro ukończono z początkiem lutego b. r., a kompletowanie personelu przy końcu lutego.

Mimo braku odpowiedniej liczby personelu Izby nawet w czasie kiedy nie miała swojego własnego

lokalu, przystąpiła do prac związanych z reprezentacją rzemiosła, w szczególności zajęła się kwestją ustalenia praw rzemieślników, mających uprawnienia przemysłowe na podstawie austriackiej ustawy przemysłowej do kształcenia uczniów i do używania tytułu mistrza, albowiem wyłoniło się przedwczesne zapatrywanie, uprzedzające stanowisko Izby, jakoby rzemieślnicy ci musieli się poddać egzaminowi mistrzowskiemu dla uzasadnienia swych praw kształcenia uczniów.

Ponieważ sprawa obchodziła rzemieślników całej Małopolski, przeto nasza Izba najpierw w drodze korespondencji podjęła ustalenie spornych kwestyj, a następnie zwołała do Krakowa na dzień 28 grudnia ub. r. Zjazd Prezydów Izb Rzemieślniczych Małopolskich, gdzie też ustalono warunki jednolitej współpracy Izb Małopolskich nie tylko w tej sprawie, ale także w szeregu innych spraw także na przyszłość.

Ostatecznie wniosły Izby Małopolski wspólny memoriał, wygotowany przez biuro krakowskiej Izby do Ministerstwa Przemysłu i Handlu oraz do krakowskiego Pana Wojewody, a rezultatem było zwołanie przez p. Ministra Przemysłu i Handlu wewnętrznej konferencji ministerjalnej, w której brał udział poseł Mianowski, a opierając się na wniesionym memoriale, wydała orzeczenie zgodne ze stanowiskiem Izby i stwierdzające, że rzemieślnicy starego typu nie mają obowiązku poddawania się egzaminowi mistrzowskiemu dla uzasadnienia swojego prawa do tytułu mistrza i do prawa kształcenia uczniów.

Izba o swych prawach powiadamiła okólnikami pojedyncze organizacje rzemieślnicze swego okręgu i wychodząc z założenia, że pracy swojej nie powinna reklamować, nie rozsyłała szumnych komunikatów.

Współcześnie z podjętymi pracami tak Prezydium jak i Zarząd, znając dokładnie stosunki ekonomiczne, panujące wśród rzemiosła, a nie mając

innych środków do przeciwdziałania jak opinjowanie i informowanie decydujących czynników o położeniu rzemiosła i postulatach tegoż, postanowił zwrócić na te stosunki uwagę odpowiednim memorjałem tak do Pana Ministra Przemysłu i Handlu, jak i Pana Prezesa Rady Ministrów oraz Pana Ministra Skarbu.

Ponieważ Pan Minister Przemysłu i Handlu przyrzekł swoją obecność na uroczystym akcie otwarcia Izby w nowym lokalu, zamierzano wykorzystać tę sposobność i postulaty te osobiście Panu Ministrowi przedstawić. Niestety znane stosunki, wytworzone debatami nad budżetem w Sejmie, a potem w Senacie, nie pozwoliły dotąd Panu Ministrowi na przybycie do Krakowa. A gdy sprawa nie mogła być dłużej odwlekana z uwagi na zamierzoną nowelizację ustawy o podatku przemysłowym, która nie tylko nie przewidywała żadnych ulg dla rzemiosła, ale nawet przeciwnie rozszerzała obowiązek nabywania świadectw przemysłowych na rzemieślników pracujących bez żadnej pomocy najemnej, — krakowska Izba porozumiała się z innymi Izbami Małopolski, Prezydja tych udały się do Warszawy w dniu 26 lutego b. r. jako delegacja rzemiosła całej Małopolski, prowadzona przez posła Mianowskiego, złożyły identyczne memorjały, wypracowane przez biuro krakowskiej Izby Panu Prezesowi Rady Ministrów, Panu Ministrowi Przemysłu i Handlu, oraz Panu Ministrowi Skarbu, przedstawiając nadto ustnie szereg postulatów rzemiosła, dążących do złagodzenia dzisiejszego położenia rzemiosła.

Wiadomem jest też, że delegacja uzyskała nie tylko przyrzeczenie, ale i realne zadośćuczynienia — albowiem Pan Minister Skarbu nie tylko nie cofnął przewidywanych ulg dla rzemiosła, ale w całej pełni na nie się zgodził. Pan Prezes Rady Ministrów zlecił opracowanie zrefornowania postępowania ofertowego przy uwzględnianiu życzeń rzemiosła. Pan Minister Przemysłu i Handlu utworzył wewnętrzzną stałą komisję, której zadaniem będzie zbadanie pojedynczych postulatów rzemiosła i prawnych podstaw, a równocześnie wydał zakaz tworzenia nowych pracowni rzemieślniczych przy rozmaitych zakładach państwowych, jak n. p. wzięcia itd.

Niezależnie od tego nie omieszka Izba nadal domagać się zrealizowania przedstawionych postulatów szeregami dalszych memorjałów i interwencji.

Niemniej Izba z uwagi na skuteczniać się mające wymiary podatku, szczególnież przemysłowego, zwróciła się z memorjałem do Pana Prezesa Izby Skarbowej w Krakowie z uwagą, że obroty w roku 1929 były znacznie niższe aniżeli w r. 1928, by zatem zechciał zarządzić w swoim okręgu, a zatem w okręgu Izby krakowskiej, uwzględnianie przez Władze wymiarowo rzeczywistego stanu rzeczy.

Zaraz po ukonstytuowaniu się, Izba z mocy przepisów prawa przemysłowego, objęła egzaminowanie terminatorów rzemieślniczych na czeladników. — Z chwilą powstania zawieszona została działalność tymczasowych Komisji egzaminacyjnych, a naturalnie nie można było ze względów czysto technicznych utworzyć natychmiast komisji egzaminacyjnych przy Izbie, bo i lokalu nie było, i personel nie był skompletowany, a podań o egzamina przejęła Izba po tymczasowej Komisji około 300, nie mówiąc o tem, że ciągle wpływały nowe.

Mimo trudności technicznej natury, o których wspomniano, Izba przystąpiła do organizowania tychże komisji egzaminacyjnych.

Przedewszystkiem nie rozporządzała Izba żadnym materiałem statystycznym i w myśl zasad, uchwalonych na poprzednim Zebraniu Izby, t. j. w dniu 15 grudnia ub. r. Izba zwróciła się do pojedynczych organizacji rzemieślniczych, oraz do Związku Cechów o przedstawienie ich życzeń.

Niestety nie wszystkie organizacje nadały potrzebny materiał, niektóre nawet nie ścisły, to też Zarząd wychodząc z założenia, że będą musiały zająć pewne uzupełnienia i usunięcia pewnych braków, utworzył Komisję egzaminacyjną jedynie na jeden rok, t. j. 1930, umożliwiając sobie w ten sposób możliwość skorygowania ewentualnych niedokładności.

W żadnym wypadku nie zdarzyło się, jak plotkują, by dla komisji pewnego zawodu powołano jako egzaminatorów ludzi, nie mających z daną gałęzią rzemiosła nic wspólnego, przeciwnie powołano jako egzaminatorów wyłącznie rzemieślników tego zawodu, dla którego ustanowiona została Komisja egzaminacyjna.

Co się zaś tyczy wymienionego wypadku w „Głosie Narodu”, jakoby zegarmistrza ustanowiono członkiem egzaminatorem dla zawodu złotników — to egzaminatorami dla złotników ustanowiono wyłącznie samych złotników.

Ponadto tak Prezydent jak i członkowie Zarządu nie kierowali się osobistymi animozjami, tylko i wyłącznie względami rzeczowymi.

Po skompletowaniu biura przystąpiono w końcu do uruchomienia tychże Komisji i egzamina już się odbywają.

Nie pominięta także Izba wśród tych prac także pracy nad stworzeniem ewidencji personalnej rzemieślników całego okręgu, potrzebnej nie tylko dla celu utworzenia Komisji egzaminacyjnej, ale także dla prac ogólnych Izby. Założenie tej ewidencji, wymagającej ciągłej i żmudnej pracy przez szeregi miesięcy, już zostało zapoczątkowane.

Podjęta też Izba pracę na polu wydawnictwa — i tak wydała nakładem swoim broszurę pióra Dra Jana Wyroda, Instruktora Stowarzyszeń Przemysłowych pod tytułem „O czem rzemieślnik wiedzzieć powinien?” — zawierającą w przystępnej formie podany wykład przepisów prawa przemysłowego i ustawodawstwa ubezpieczającego, a który to wykład będzie wielką pomocą zdającym egzamin czeladniczy, jak i mistrzowski dla rozszerzenia swoich wiadomości w kierunku wiadomości ogólnych, z których — w myśl przepisów prawa przemysłowego — ma kandydat także egzamin zdawać. Pracę tę Izba będzie dalej kontynuować.

Na Zebraniu tem zgłosił pisemną rezygnację P. Jan Wolny ze stanowiska Prezydenta Izby, a jak z dyskusji nad tą rezygnacją w nieobecności p. Wolnego okazało się, przyczyną tego kroku były liczne artykuły „Głosu Narodu” tak przeciw Izbie, jak i osobie Prezydenta, a zarazem agresywne, a mielőjalne występowanie członka Izby p. Orleckiego.

Zebranie nie przyjęło do wiadomości rezygnacji Prezydenta Izby i wyrażając Mu jednomyślnie zaufanie i uznanie, a zarazem podziękę za ofiarną, pełną gorliwości i owocną pracę, równocześnie wyraziło Zebranie gorące oburzenie i potępienie postępowania p. Orleckiego, które spowodowało Prezydenta Izby do powzięcia dotkliwej i szkodliwej dla rzemiosła decyzji rezygnacji z zajmowanego stanowiska.

Reklama dźwięnią handlu!

Zwyczajna Walne Zgromadzenie Cechu stolarzy i bednarzy w Krakowie.

W poniedziałek dnia 24 marca b. r. odbyło się zwyczajne Walne doroczne Zgromadzenie członków Cechu stolarzy i bednarzy w Krakowie, w domu cechowym na Kothowem, pod przewodnictwem p. st. cechu Stobierskiego, w obecności przedstawiciela władzy przemysłowej p. radcy Magistratu m. Krakowa Batki.

Po odczytaniu protokołu z ostatniego Walnego Zgromadzenia i przyjęciu go do wiadomości, p. inżynier Grabowski odczytał bilans cechu za rok 1929 i preliminarz budżetowy cechu na rok 1930.

Na wniosek p. Zabzy, członka komisji rewizyjnej, tak bilans za rok 1929 jak i preliminarz na rok 1930 jednogłośnie przyjęto do wiadomości i udzielono zarządowi absolutorjum.

Następnie przystąpiono do wyboru półowy wylosowanych członków zarządu.

Na starszego cechu wybrano ponownie p. Stobierskiego, do wydziału pp. Radca Wolny, Michoński, Okrutniewicz i Kortka, na zastępców pp. Panka i Sebastjana Wójcika. Do komisji kontrolującej wybrano pp. Zabzę Tadeusza, Pałdechowicza i Jazwieckiego.

Po dokonany wybórze zabrał głos p. Kobos. Omówił sprawę funduszu zapomogowego, sprawę nadmiernej ilości uczniów, zatrudnionych przez niektórych mistrzów, co spowodowało nadmierny wzrost fuzszerów, jak również nadmierny wzrost nowych warsztatów stolarskich, prowadzonych przez ludzi zupełnie do tego nie przygotowanych. Następnie przedstawił zebrany pamiętki cechowe nieocenionej wprost wartości historycznej, jak przywileje królewskie, nadane cechowi i t. p. do niedawna jeszcze zupełnie zapomniane i opuszczone i polecił je pieczętomu członków cechu.

Pan Michoński złożył sprawozdanie z ogólnego polskiego zjazdu stolarzy w Bydgoszczy i omówił ciężkie położenie stolarzy w Polsce, a szczególnie w Krakowie. Wspomina najstarszego w Krakowie, bo przeszło 50 lat pracującego około rozwoju cechu pana Olejaka. Na wniosek p. Michońskiego nadano p. Olejakowi tytuł honorowego członka cechu. Zebrani uczyli p. Olejaka przez powstanie z miejsc.

Pan Kowalik omawia szkodliwą dla państwa, a groźną dla rze-

mięcia sprawę fuzszerów. Wskazuje ciężkie położenie lojalnego płatnika, zmuszonego płacić na rzecz państwa i samorządów wysokie daniny, któremu fuzszerzy zabierają pracę i zarobek i skazują na przymusowe bezrobocie i wynikają z tego powodu niewypłacalność podatkową. Wzywa do obrony przed chałupnictwem, które nikomu pożytku nie przynosi, a tak państwu jak i społeczeństwu wyrządza ogromną szkodę.

Po przemówieniu końcowem p. Kobosa, apelującego do wytrwania i solidarności zawodowej członków cechu, apeluje aby członkowie popierali pismo zawodowe „Przegląd Stolarski“, które popiera nasze interesy i w którym to jest zawsze bardzo dużo cennych wskazówek.

Zgromadzenie zamknięto o godzinie 9.45 wieczorem.

Przedstawiciel Ministerstwa Przemysłu i Handlu w Izbie Rzemieślniczej.

Dowiadujemy się, że w tych dniach bawił w Krakowie p. Inż. Hauszyld, naczelnik wydziału Ministerstwa Przemysłu i Handlu. P. Naczelnik Hauszyld objeżdża wszystkie Izby Rzemieślnicze na terenie Rzeczypospolitej dla ujednostajnienia pracy wszystkich Izb.

Przy sposobności bytności w Krakowie p. Hauszyld odbył konferencję ze Zarządem Izby, omówił dotychczasową działalność Izby oraz program przyszłej pracy, przyczem uznał gospodarzkę Izby za racjonalną i wyraził Zarządowi uznanie za dotychczasową działalność.

W najbliższych dniach udaje się p. Naczelnik Hauszyld w swym objeździe do Lwowa, a następnie do Stanisławowa i Tarnopola.

Wycofanie z obiegu 5-złotowych biletów państwowych.

W myśl planu stabilizacyjnego bilety państwowe i zdawkowe mają być wycofane z obiegu, a jedynym papierowym środkiem płatniczym mają zostać bilety Banku Polskiego. Zgodnie z tem ogłoszone obecnie (Dz. U. R. P. Nr. 20, poz. 168) rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 10 marca 1929 r. zarządza wycofanie z obiegu pozostałych jeszcze jedynie 5-złotowych biletów

państwowych. Tracą one moc prawnego środka płatniczego z dniem 30 czerwca 1930 r. Od dn. 1. VII. 1930 r. do dn. 30. VI. 1932 r. bilety te będą wymieniane oraz przyjmowane przy uiszczaniu należności w Centralnej Kasie Państwowej, kasach skarbowych oraz oddziałach Banku Polskiego. Po dn. 30. VI. 1932 r. obowiązek wymiany tych biletów ustaje.

Odpowiedzialność zarządców spółki z ograniczoną odpowiedzialnością.

Na podstawie weksli, podpisanych pod pieczęcią spółki z ograniczoną odpowiedzialnością właściwy sąd wydał klauzule egzekucyjne, poczem posiadacz weksli skierował je do egzekucji pod wskazany na wekslach i w rejestrze handlowym adresem. Jednakże okazało się, że pod tym adresem spółka pod firmą, podpisaną na wekslach, nie istnieje. — W tym stanie rzeczy posiadacz weksli, załączając odpowiednio zaświadczenie komornika, wystąpił na drogę sądową o solidarne zasądzenie od zarządców spółki osobistej sum wekslowych z wszelkimi kosztami. Sąd Okręgowy w Warszawie, w Wydziale II Handlowym, powództwo w całości uwzględnił, stwierdzając, że zarządcy spółki obowiązani byli do uczynienia w rejestrze wzmianki o zmianie siedziby, względnie o likwidacji spółki. Skoro tego nie uczynili, to z mocy art. 10 dekretu o rejestrze handlowym odpowiedzialni są solidarnie wobec osób trzecich, z całego swego majątku, za straty wynikłe z zaniechania przez nich wykonania obowiązku ustawowego.

Każdy sobie suszy głowę,
Gdzie kupić bucik gotowy.
Bierze towar z zagranicy,
Ze szkoda własnej mienicy.
I tego nie wie Szanowna Publika,
Bo jeszcze za obcym towarem

pomyka,
że w Krakowie przy ulicy świętego
Tomasza,
Znajduje się magazyn i wytwórnia
nasza.
Magazyn i wytwórnia liczbą dwa-
dzieścia dziewięć,
Który warto zapamiętać i whić sobie
w pamięć,
Bo własne wyroby są w tym maga-
zynie,
Z których to Kapera w całym kraju
słyniel

Protesty wekslowe na poczcie.

Zarządzeniem z dn. 6 marca 1930 roku, Ministerstwo Poczty i Telegrafów zmieniło odnośnie postanowienia poprzednie w sprawie terminu sporządzania protestów wekslowych, dokonywanych na poczcie.

Mianowicie tekst ustępu 2, p. 9, § 16 przepisów wykonawczych do rozp. Ministra P. i T. z dn. 1 czerwca 1927 r. w obrocie wewnętrznym otrzymał brzmienie następujące:

„Protest w razie odmowy zapłaty weksłu należy sporządzić niezwłocznie, natomiast odnośnie weksli, do których dłużnik wyraża gotowość zapłaty dodatkowo w urzędzie pocztowym (agencji), należy sporządzać protest w razie niezapłacenia nie dalej, jak w trzecim dniu wymagalności zapłaty, po godzinie 12 w południe”.

Zarządzenie to weszło w życie z dniem 30 marca 1930 r.

FABRYKA PIECÓW KAFLOWYCH

WŁADYSŁAWA WOJTYGI

Kraków - Dębniki, ul. Twardowskiego 10

Telefon 1112.

6x

Wykonuje wszelkie roboty kafilarskie, oraz sprzedaje kafle wyrobione z surowca zagranicznego po cenach konkurencyjnych.

Składajcie oszczędności

w Banku Spółdzielczym w Krakowie, ul. św. Marka L. 8.

Bank Spółdzielczy płaci odsetki najwyższe.

Przyjmuje wkłady w złotych i dolarach. — Wyплаты skutecznie na każde żądanie.

Oprocentowuje wkłady na rachunki bież. i oszczędności w wysokości 7—10% rocznie. Nieograniczona odpowiedzialność.

Zakład ślusarski WOJCIECH WAJDA

Kraków, ul. Królowej Jadwigi 9 Tel. Nr. 4602

wykonuje wszelkie roboty wchodzące w zakres ślusarstwa budowlanego. Ma stałe na składzie dla P. T. właścicieli realności skrzynki żelazne na popiół.

CUKIERNIA

Józefa Siermontowskiego

Kraków, ul. Bracka 7

poleca na święta wyroby cukiernicze: torty, mazurki, babki, przekładane, serowce.

Przyjmuje zamówienia na święta.

Ceny konkurencyjne.

SKŁAD MATERJAŁÓW
budowlano - stolarskich

J. P. Cukiermana

Kraków, ul. Kościuszki 4¹.

Telefon Nr. 2273,

poleca wszelkie materiały budowlane.

SPECJALNOŚĆ;

Materiały stolarskie.

Ceny bardzo niskie.

A. i J. Kurkiewicz

Fabryka Wyrobów masarskich

Kraków, ul. Grodzka L. 7
Telefon Nr. 1201.

Dwa razy dziennie
świeże wędliny.

ROWERY

państwowej wytwórni
uzbrojeń w Radomiu

Trwałe, solidne odpowiednie na polskie drogi. — Gwarancja 2-letnia. — Dogodne warunki; Kredyt na 10 miesięcy.

Sprzedają:

Józef Kullanda Kraków, Długa 5

Popierając wyroby krajowe, popieramy sami siebie.

Cenniki na żądanie odwrotnie.

Wytwórnia Mebli metalowych „MARS“ BRACIA TARABOWIE

Spółka z ogr. odp.

Tel. Nr. 4960.

Kraków, ul. Składowa L. 22

Łóżka, szafki nocne, umywalnie z płytami marmurowymi — mosiężne i blaszane. — Urządzenia dla szpitali i pensjonatów, oraz wszelkie inne wyroby meblowe z mosiądzu i żelaza.

Romuald PIECZARKA Kraków, Poselska 15

poleca

Na Święta Wielkanocne swe znakomite wyroby
cukiernicze, oraz ozdoby cukrowe, baranki,
pisanki i t. p.

STANISŁAW SZYBOWICZ WARSZTATY SAMOCHODOWE

Kraków, ul. Arjańska 1 — Tel. 3477

przeprowadza remonty wszystkich typów samochodów po cenach przystępnych.

Wykonuje wszelkich wymiarów zębatki (tryby) do samochodów, jakoteż i innych maszyn, uskutecznia szlifowanie cylindrów.

UWAGA! W razie wypadków samochodowych natychmiastowa pomoc tel. 3477.

PRACOWNIA KRAWIECKA WŁADYSŁAWA CIOLKOWSKIEGO

Kraków, ul. Szewska 14

wykonuje wszelkie roboty w zakres krawiectwa wchodzące, podług najnowszych żurnali.

Salon Fryzjerski
damski i męski

„RENA“

STANISŁAWA WILCZYŃSKIEGO
Kraków, ul. św. Marka 16

(przecznica Florjańskiej i św. Jana)

Pokoje do śniadań

poleca

„Jutrzenka“

Kraków,
ul. Sienna 4.

W. Jawień

Kraków,

ulica Sławkowska L. 25

OBUWIE

najmodniejsze i najelegantsze
wyrobu własnego

według najnowszych modeli
zagranicznych.

FABRYKA WĘDLIN ANTONIEGO TOCHOWICZA

KRAKÓW, MAŁY RYNEK 4

poleca na Święta wszelkie wędliny, jak
szynki, kiełbasy i t. p.

→ Towar doborowy. ←

Krakowska Fabryka szczotek i pendzli wł. inż. FR. DROBNIAK

ul. Tad. Kościuszki 54—56, Nr tel. 0488. FILJA: ul. Sławkowska 2, Nr. tel. 2428

poleca wszelkie gatunki szczotek i pendzli.

Spec. higieniczne pendzle do golenia.

**Skład materiałów
budowlanych**

KAROLA KORNGOLDA

Kraków, Kościuszki 38

Telefon Nr. 2684

poleca wszelkie materiały
drzewne w zakres budowy
wchodzące.

Ceny niskie.

Tel. 3256.

Wytwórnia pieczętek
różnego rodzaju szyldy i napisy emaljowane i metalowe,
drukarki domowe. Wielki wybór numeratorów metalo-
wych i kauczukowych, datowniki metalowe i kauczuk-
kowe. Farby do pieczętek w puszkach i flakonikach.
Ceny przystępne.

Aleksander Fischhab

Kraków, Grodzka 46.

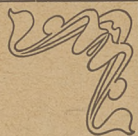
Tel. 3256

Pracownia stolarska JAKÓBA KORTY

Kraków, ul. Emaus L. 1

wykonuje wszelkie roboty stolarskie, szkolne, kościelne urzą-
dzenia biurowe.
Reperuje wszelkie antyki.

Prześliczne

**Baranki cukrowe
na Wielkanoc**

poleca firma

Antoni Rothe

Fabryka pierników

Kraków, ul. Sławkowska L. 20.

**FABRYKA
WĘDLIN**

**ALEKSANDRA
GRABOWSKIEGO**
Kraków, Szewska 16

poleca na święta
wszelkie doborowe
wędliny.
Szynki, kiełbasy itp.

MAGAZYN

**SUKIEN MĘSKICH
SKŁAD MATERJAŁÓW
ANGIELSKICH I KRAJOWYCH**

Spółka Krawiecka

W. Filipkiewicz T. Bętkowski

w Krakowie, ul. Florjańska 57.

Na święta!

Na święta!

**Piekarnia i cukiernia mechaniczna
FRANCISZKA MAGIERY**

w Krakowie, ul. Zwierzyniecka 10,
poleca znane ze swej dobroci babki, jajeczniki,
makowce, serowce, mazurki i torty.

Ceny konkurencyjne. ☞

☜ Ceny konkurencyjne.

Nasiona E. FREEGE

Kraków, ul. Lubicz 36.

Rok założenia 1860.

Cennik na żądanie.

EDWARD PIECZONKA

Konc. Zakład instalacyjny
Wodociągów, kanalizacji
i centr. ogrzewania

oraz

ZAKŁAD BLACHARSKI

Kraków, ul. Zwierzyniecka L. 10

Tel. Nr. 28-38

wykonuje wszelkie instalacje i roboty blacharskie: kotły, zbiorniki i metalowe trumny solidnie po cenach konkurencyjnych.

Rok założenia 1900.

JULJAN TOKAR

KRAKÓW, ULICA ŚW. JANA L. 10

Telefon Nr. 0574

Wykonuje:

Instalacje wodociągowe, gazowe,

Łazienki, klozety,

Urządzenia dla ciepłej wody,

Urządzenia dla ciepłej wody,

Rurociągi dopływowe i odpływowe

Kanalizacje,

Roboty budowlano-blacharskie,

Krycia dachów.

Wszelkie naprawy skutecznie się w najkrótszym czasie. — Kosztorysy bezpłatnie. Wykonanie solidnie.

Pracownia
ślusarsko-mechaniczna

BOLESŁAWA

KOBOSA

Kraków, Długa 7

wykonuje wszelkie roboty w zakres ślusarstwa wchodzące.

Pracownia Rzeźbiarsko-Kamieniarska

J. PODGÓRSKIEGO

w Krakowie, ul. Olszańska 4

(naprz. głównej bramy cmentarza Rakowickiego)

wykonuje wszelkie roboty artystyczno-kamieniarskie: pomniki, figury, grobowce, ołtarze i t. d., jakoteż wszelkie roboty budowlane z własnych albo dostarczonych rysunków z wszelkiego rodzaju kamieni a także z kamienia sztucznego.

Wykonanie bardzo solidne i po cenach konkurencyjnych.

MARCIN CZAJA

PRACOWNIA KRAWIECKA

Kraków,

ul. Zygmunta Augusta L. 9

wykonuje

wszelką garderobę męską

podług najnowszych wzorów.

Wykonanie staranne. — Ceny niskie.

Walerjan Brachel

(dawniej J. Białik)

Fabryka Wędlin

Kraków, Florjańska 51

Telefon Nr. 502.

poleca NA ŚWIĘTA
doborowe wędliny.

Parowa fabryka
wódok polskich,
likierów i rumu

PAROWA FABRYKA PILNIKÓW

JAN SADEL

Kraków-Grzegorzki, Dzielnica XIX

ul. Chodkiewicza 8. Tel. 3140.

SZYMCZAKOWSKI I SPÓŁKA

Kraków, ul. Mogilska 27

poleca pierwszorzędne wyroby po najniższych cenach.

WARSZTATY MECHANICZNE WŁADYSŁAWA STOCHA

Kraków-Podgórze, Salinarna 7.

Wyrób ceglarek na popęd maszynowy

o produkcji 1000 i 2000 sztuk cegieł na godzinę.

Czyść chemicznie i farbuj

„Czystość“

Tylko 16 gr. kosztuje pranie kołnierza.

swoją garderobę jedynie w Pierwszej
Polskiej Chem. Pralni i Farbiarni

w Krakowie:

ul. Dąbrowskiego 11, Sławkowska 23,
ul. Sebastjana 3, Karmelička 68,
ul. Koletek 9, Zwierzyniecka 23.

we Lwowie: ul. Jagiellońska 15.
w Rzeszowie: ul. Bernardyńska 2.

Żelazne skrzynie
na popiół

dostarcza warsztat ślusarski

„SMOK“

Kraków, ul. Smoleńska 17

Telefon Nr. 3046.

CUKIERNIA

Kazimierz Danek

dawniej Z. MAJEWSKI

Kraków,

Karmelička 13 i Rynek 35

poleca

swoje znane z dobroci
wyroby cukiernicze.

Rok założenia 1905.

PRACOWNIA

STOLARSKA

Michała

Marchewczyka

Kraków, Dolne Młyny 3

wykonuje

urządzenia sklepowe, mieszkaniowe
i biurowe.

Wykonanie solidne.

Wytwórnia

powroźnicza

STANISŁAWA WAŁKOWIŃSKIEGO

W Krakowie, ul. Lelewela L. 13.

poleca:

liny transmisyjne, budowlane, strażackie, kominiarskie, sznury, poszronki, szpagaty, pasy, siatki i t.p.

Uwaga: z firmą »Popede« i sklepem nie ma nic wspólnego, a znajduje się jedynie tylko przy ul. Lelewela.

Na święta

SZYNKI I KIEŁBASY

poleca

Andrzej Różycki

Kraków, ul. Sławkowska 22.

Ceny ogłoszeń:

Cała strona	120— zł.	1/4 strony	30— zł.
1/2 strony	60— »	1/6 »	22— »
1/12 strony	12— zł.		

Ceny ogłoszeń na pierwszej stronie o 50% drożej.

Wydawca: Komitet Wydawniczy przy Zjednoczeniu Mieszczańskim w Krakowie.

Za Komitet Redakcyjny: Eustachy Gaertner.

Redaktor odpowiedzialny: Dr. Marjan Kornecki

Odbito w drukarni „Czasu“ w Krakowie pod zarządem L. Wójcika